

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010374
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6816010374.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoja Sendeckého a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí dňa 15. novembra 2017, prejednal odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo 14.08.2017 sp.zn. 2T/187/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bola Y. W. L. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora Revúca pre skutok kvalifikovaný ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že začiatkom mesiaca september 2015, v meste R., v okrese C., v mieste svojho bydliska na ulici M. č. XXX a inde opakovane žiadala od maloletej W. R., nar. XX. S. XXXX, trvalým bydliskom v R., na ulici R. č. XXX, aby vyhotovila fotografie obnažených častí svojho tela, po čom maloletá v presne nezistený deň mesiaca september roku 2015 vyhotovila svojim mobilným telefónom zn. Samsung Galaxy TAB 3 v kúpeľni rodinného domu v R., na ulici R. č. XXX, ktorý patrí starej matke maloletej J. N., nar. X. W. XXXX fotografiu erotického charakteru, na ktorej je maloletá odfotohovaná len v nohavičkách s obnaženou hornou časťou tela s viditeľným poprsím, ktorú cez aplikáciu sociálnej siete Facebook Messenger zaslala obvinenej s tým, aby ju ďalej nerozširovala, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

V bode 2/ obžalovanú mladistvú W. L. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1 Tr. zák., ktorý mala spáchať tak, že

po obdržaní fotografie erotického charakteru maloletej W. R., nar. XX. S. XXXX, trvalým bydliskom v R., na ulici R. č. XXX, na ktorej je maloletá odfotohovaná len v nohavičkách s obnaženou hornou časťou tela s viditeľným poprsím, túto zaslala v presne nezistený deň mesiaca september roku 2015 presne nezisteným spôsobom formou elektronickej komunikácie, pravdepodobne z miesta svojho bydliska z mesta R., v okrese C., z ulice M. č. XXX nezistenému okruhu ľudí, medzi nimi aj matke Y. E. J., pričom uvedená fotografia bola zverejnená aj na facebooku doposiaľ nezistenú osobu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená J. N. s nárokmi na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, pretože považuje napadnutý rozsudok za nezákonný.

V dôvodoch odvolania vyslovil názor, že pri rozhodovaní o vine obžalovanej súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré vo veci vykonal. Poukázal na kľúčového svedka pre posúdenie viny, a to poškodenej Y. W., čo nakoniec uviedol aj súd. Jej výpovede však vyhodnotil nie celkom v súlade so zásadami logiky a v nadväznosti na iné dôkazy, ktoré boli vo veci vyprodukované.

Poukazuje na to, že poškodená od počiatku uvádzala, že s obžalovanou boli v čase spáchania skutku kamarátky a dôverníčky a že obžalovaná jej aj z tohto dôvodu zaslala intímnu fotografiu a opakovane ju na znak dôvery žiadala, aby jej aj poškodená maloletá zaslala podobnú. Poškodená jednoznačne vypovedala, že to mala robiť práve a výlučne na opakované naliehanie obžalovanej a nakoniec vyhodnotila inkriminovanú fotografiu poškodenej maloletej a táto sa dostala do dispozície obžalovanej. Je zrejme aj to, že poškodená maloletá uvádzala rozdielne skutočnosti vo viacerých okolnostiach, tieto však neboli podstatného charakteru, ale týkali sa iba okrajových záležitostí, ktoré nemali so skutkovým dejom nič spoločné. Evidentne tak urobila zo strachu pred svojou starou matkou, ktorá ju má v osobnej starostlivosti, nakoľko má pred ňou značný rešpekt. Závery znalcov z odboru psychológie nespochybňujú hodnovernosť poškodenej maloletej do takej miery, aby svedecká výpoveď poškodenej maloletej bola vyhodnotená ako nepravdivá. Má za to, že poškodená maloletá je vo veku, keď si začína uvedomovať dopad určitých okolností na jej život, ako aj život okolitých osôb, a preto v snahe netraumatizovať ich, radšej zvolí aj nelogické správanie, ku ktorému možno zaradiť aj vedomé skresľovanie okolností, ktoré nesúviseli so skutkom. Správanie sa poškodenej maloletej na hlavnom pojednávaní možno podradiť aj pod stres, ktorý nakoniec skonštatoval aj znalec z odboru psychológie, pri ktorom vypovedajúca osoba nepôsobí práve naj dôveryhodnejšie.

V ďalšom poukazuje na výklad ustanovení Trestného zákona v zmysle rozširovania detskej pornografie a poukazuje na to, že obžalovaná inkriminovanú fotografiu mala vo svojej dispozícii a zaslala ju minimálne matke poškodenej maloletej do zahraničia a tiež je zrejme, že táto fotografia bola aj z verejného facebooku. Nebolo zistené, kto túto fotografiu práve zverejnil, pritom ale zverejnenie fotografie čo len prostredníctvom zaslania matky maloletej poškodenej nesie znaky rozširovania znaky detskej pornografie a potom malo byť aspoň v tomto bode konanie obžalovanej kvalifikované v zmysle § 370 ods. 1 Tr. zák. ako trestný čin prechovávanie detskej pornografie, ktorý je vo svojej povahe subsidiárnym trestným činom.

Voči uvedenému odvolaniu sa v písomnej forme vyjadrila aj maloletá obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu, pritom navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Podľa jej názoru súd prvého stupňa rozhodol zákonne vo vzťahu k obidvom skutkom, v stručnosti poukazujúc na zásadné rozpory vo výpovediach maloletej poškodenej, ktorá menila svoje výpovede v podstatných častiach a zvlášť na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla zásadné okolnosti svedčiace v prospech obžalovanej, pritom znalkyňa na hlavnom pojednávaní tiež poukazuje na špecifickosť vieryhodnosti výpovede poškodenej v tom, že jej bráni sklon ku skresľovaniu, vedomého klamstvu k vypovedaniu úplnej pravdy, pritom opis z vyšetrovaných udalostí sa nejaví ako opis skutočne prežitého a je zrejme z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, že aj ďalšie fotografie zabezpečené do spisového materiálu nesú znaky vyhotovenia samotnou poškodenou vo vzťahu k vlastným intímnym častiam tela, pritom nebolo preukázané, že by ju k zverejneniu takýchto fotografií, resp. k ich vyhotoveniu nútila obžalovaná alebo ktokoľvek iný. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané ani jedno konanie v zmysle obžaloby v takom smere, že by bolo možné konanie obžalovanej kvalifikovať ako trestný čin resp., že by sa vôbec dopustila predmetných skutkov v zmysle úmyslu spáchať žalované trestné činy. Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov, vrátane výsluchu mladistvej obžalovanej, resp. výsluchu mladistvej poškodenej. V dôvodoch odvolania v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne úvahy a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne diferencovane u jednotlivých skutkov zvlášť, a to v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia. Takéto hodnotenie dôkazov vedie aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že súd prvého stupňa rozhodol zákonným spôsobom vo vzťahu k celej obžalobe, k jednotlivým skutkom a trestným činom.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa dostatočne zrozumiteľne a zákonným spôsobom vysvetlil svoj postup pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne aj v písomnom vyhotovení rozsudku v zmysle jeho zákonného odôvodnenia, odvolací súd sa s takýmto odôvodnením v plnej miere oboznámil, osvojil si ho, stotožňuje sa s ním, a preto v ďalšom naň iba poukazuje, pretože v podstate by opakoval hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa. V stručnosti reagujúc na odvolanie okresného prokurátora odvolací súd musí konštatovať, že vlastne s tými námietkami, ktoré uvádza k obidvom skutkom obžaloby a napadnutého rozsudku, sa súd prvého stupňa zaoberal už pri hodnotení dôkazov v rámci rozhodovania

vo veci diferencovane pri jednotlivých skutkoch, preto nie je dôvod opätovne rozoberať celú dôkaznú situáciu, ktorá viedla okresný súd aj odvolací súd k záveru v zmysle výrokovej časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia.

Napriek tomu odvolací súd musí konštatovať, že pokiaľ ide o prvý skutok, vieryhodnosť výpovedí poškodenej vo svojom základe údajného jej konania, resp. konania na nátlak obžalovanej zďaleka nie je presvedčivé, obhajoba obžalovanej na hlavnom pojednávaní v podstate bola preukázaná výpoveďou samotnej poškodenej, resp. pokiaľ ide o základné prvky a znaky žalovaného trestného činu, poškodená vypovedá nevieryhodne, mení výpovede v podstatných častiach, nie v nepodstatných, ako to konštatuje v odvolaní okresný prokurátor. Nemožno prehliadnuť takéto zmeny vo výpovediach poškodenej aj v súvislosti so znaleckým dokazovaním, keď poškodená vypovedala v prítomnosti znalkyne v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní a vieryhodnosť znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí, podaného znalkyňou V. U., spochybňuje vieryhodnosť výpovedí poškodenej vo svojom základe bez ohľadu na to, aké dôvody, resp. psychologický postup k takýmto výpovediam maloletú poškodenú viedol, zvlášť potom táto skutočnosť vystupuje do popredia, keď tieto pochybnosti sú zvýraznené obhajobou mladistvej obžalovanej, ktorej obhajoba nemala byť ako preukázaná ďalšími dôkazmi priamymi, iba dôkazmi nepriamymi, ktoré nevedú k záveru o nevieryhodnosti výpovedí poškodenej, skôr k výpovediam a obhajobe obžalovanej.

Pokiaľ ide o druhý skutok z hľadiska subjektívnej, ale aj objektívnej stránky, nejde o konanie, ktoré by nieslo znak akéhokoľvek trestného činu, aj tu súd prvého stupňa postupoval zákonným spôsobom, keď určité znaky konania obžalovanej v zmysle obžaloby, nie v celo rozsahu potvrdené, nepovažoval za tak závažné a z hľadiska subjektívnej stránky tak myslené, aby bolo možné tento skutok alebo tieto útržkovité čiastkové konania obžalovanej kvalifikovať ako trestný čin.

Súd prvého stupňa potom postupoval v súlade so zákonom, keď spod obžaloby mladistvú obžalovanú oslobodil pri prvom skutku obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. a pri druhom skutku v zmysle ust. § 285 písm. c) Tr. por., pretože pri prvom skutku nebolo dokázané jednoznačne, že sa skutok vôbec stal a pri druhom skutku, že tento skutok spáchala obžalovaná, resp., že vôbec ide o prečin v zmysle právneho posúdenia skutku obžalobou. Vychádzajúc z uvedených skutočností potom odvolací súd mal za to, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, a preto toto odvolanie aj zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.